

своя Христосъ въ гроба. Време е вече да махнатъ плочата отъ гроба ѝ на Христа, и Той да възкръсне! И следъ всичко това хората очакватъ да дойде Христосъ на земята. Докато Христосъ не възкръсне въ васъ, отвѣнъ Той по никой начинъ нѣма да дойде. Когато Мария отишла при гроба на Христа и видѣла, че Го нѣма тамъ, започнала да плаче. Запитали я: „Жено, защо плачешъ?“ Казва имъ: „Зашто взели Господа моего, и не зная, де сѫ Го положили“. И това като рече, обърна се назадъ и вижда Исуса, че стои, и не знаеше, че е Исусъ. Казва ѝ Исусъ: „Марио!“ Тя се обърна и рече *Му*: „Учителю!“

Казвамъ: колко пѫти досега и вие сте срѣщали Христа! Но въпрѣки това още продължавате да питате: Не видѣхте ли, кой е взель тѣлото на Христа? Сега и азъ ви говоря съ цель да не се заблуждавате отъ външнитѣ нѣща, но да се държите за вѫтрешното прояснение, каквото има Мария. Когато дойде това прояснение въ нея, тя позна Христа. Безъ това вѫтрешно прояснение, външнитѣ нѣща по никой начинъ не могатъ да бждатъ разбрани. Такъвъ примѣръ има въ Евангелието. Когато Христосъ запита нѣкои отъ учениците си, за кого мислятъ, че е, нѣкои *Му* отговориха, че едни считатъ да е нѣкой отъ старите пророци, други—за пророкъ Илия. Обаче, Петъръ отговори: „Ти си Христосъ, Синъ на Бога живаго.“ Христосъ му отговори: „Това плѣть и кръвъ не сѫ ти открили, но Отецъ мой, Който живѣе на небеса.“ Ето защо, човѣкъ трѣбва да изучава онази истина, която Богъ му открива. Ако дойде нѣкой самозванецъ и се нарече Христосъ, трѣбва ли веднага да му се повѣрва? За да провѣрите, дали наистина, е Христосъ, заведете го при нѣкой боленъ и го накарате да тури ржката си върху главата на болния.